

Тѣй са скланятъ и *вашый, вашъ*; а *неговый, неговъ* и *тѣхный, тѣхенъ* скланятъ са като прилагателнытъ имена.

Бѣльжска I. Притежателнытъ мѣстоименія иматъ и скратена форма, като: *ми* = мой, *ни* = нашъ, *ти* = твой, *си* = вашъ, *му* = неговъ, *ѣ* = неинъ, *имъ* = тѣхенъ, *си* = свой; напр. той уби брата *ми* (= моя братъ), зе коня *му* (= негова) продаде къщата *ни* (= нашата), лозьето *си* (= вашето), учж сестра *си* (моята), тя знай урока *си* (= своятъ), и пр.

Бѣльжска II. Пълната форма на притежателнытъ са употребява и предъ и послѣ съществителнытъ, като: *мой* братъ и братъ *мой*, *ваша* къща и къща *ваша*, *тѣхно* лозье и лозье *тѣхно*; а скратената форма — само послѣ съществителното: братъ *ми*, къщата *си*, лозьето *имъ*.

83. — 4) Въпросителнытъ: *кой?* *чий?* *какъвъ?* *що?* или *что?*

а) *Кой?* то са скланя споредъ притежателното *мой*.

в) *Чий, чья, чье?* — въ един. число, и *чьи?* — въ множ. ч. нема измѣненіе за падежитъ, или подобръ не са скланя.

г) *Какъвъ, каква, какво?* — въ единствен. число и *каквы?* — въ множественно, подобно нема склоненіе. Също *колки, колка, колко*, което нема множ. число.

д) *Що* или *что?* употребява са само въ единс. число, еднакво за сичкытъ падежи.

84. — 5) Показателнытъ: *този, тѣзи, туй*; *онзи, онѣзи, онуй*; *такъѣзи, таквази, таквози*; *онакъѣзи онаѣвази, онаквози*; *толѣзки толкази, толкози*.

а) *този* са скланя :

Единственнo Число.

	Р. М.	Р. Ж.	Р. Ср.
И.	този	тѣзи	туй
Р.	на (отъ) този, тогози	на тѣзи	на туй
Д.	на този, тогози,	на тѣзи	на туй
В.	този, тогози	тѣзи	туй